

Những Ý Tưởng Trong Ngày

www.timhieutinlanh.net

Huỳnh Christian Timothy

30/11/2018

Về Sự Phán Xét và Sự Định Tội

Động từ "krino" /k-rí-nồ/ (G2919) trong nguyên ngữ Hy-lạp của Thánh Kinh có nhiều nghĩa, tùy theo văn mạch và ngữ pháp:

- Phân rẽ; phân ly; phân biệt; chọn (hàm ý phân biệt và chọn giữa tốt và xấu, đúng và sai.)
- Chấp nhận; tôn kính; xem trọng (sau khi đã xem xét và thấy là đúng, tốt.)
- Có ý kiến; phát biểu ý kiến; nghĩ rằng; cho rằng (liên quan đến lời nói hành động của ai đó.)
- Xác định; xác quyết; giải quyết (một sự việc là tốt hay xấu, đúng hay sai.)
- Phán xét; phân xử. Áp dụng như sau:
 1. Công bố ý kiến về một sự việc là đúng hay sai.
 2. Bị ra trước tòa để chịu xét xử.
 3. Định tội; tuyên bố kết quả xét xử; công bố bản án (như trong vai trò là quan tòa.)

Trong Ma-thi-ơ 7:1-2; Lu-ca 6:37, cũng như trong I Cô-rinh-tô 5:12-13 thì động từ "krino" được dùng với ý nghĩa: Định tội.

"Các người đừng định tội ai, để mình khỏi bị định tội. Vì các người định tội ai với bản án nào, thì các người sẽ bị định tội thế ấy; các người lường mức nào, thì mức ấy sẽ lường lại cho các người." (Ma-thi-ơ 7:1-2).

"Đừng định tội thì các người sẽ không bị định tội. Đừng lên án thì các người sẽ không bị lên án. Hãy tha thứ thì các người sẽ được tha thứ." (Lu-ca 6:37).

"Bởi vì có phải tôi cũng định tội những kẻ ở ngoài sao? Chẳng phải các anh chị em định tội những người ở trong sao? Nhưng những kẻ ở ngoài, thì Đức Chúa Trời sẽ định tội họ. Vậy, hãy trừ bỏ kẻ gian ác khỏi các anh chị em." (I Cô-rinh-tô 5:12-13).

Ma-thi-ơ 7:1-2 và Lu-ca 6:37 nói đến sự người ta định tội sự phạm tội của người khác, trong khi họ cũng phạm cùng một tội, hoặc nếu họ ở trong trường hợp của người phạm tội thì họ cũng phạm cùng một tội. Khi mình định tội ai đó mà mình cũng phạm cùng một tội hoặc sẽ phạm cùng một tội hoặc có thể phạm cùng một tội, thì cũng chính là mình đang lên án mình; lại còn mang thêm tội giả hình (Ma-thi-ơ 7:3-5).

Hãy tha thứ có nghĩa là: Công nhận lời nói, việc làm của người ấy là tội nhưng không định tội người ấy, không lên án người ấy. Như lời Chúa phán với người đàn bà phạm tội ngoại tình: *"Ta cũng không định tội người. Hãy đi! Đừng phạm tội nữa"* (Giăng 8:11). Chúa không định tội bà, nhưng Chúa khẳng định bà có tội, và Ngài khuyên bà đừng phạm tội nữa. Đó là sự tha thứ.

Đức Chúa Trời giao công việc định tội của người thế gian cho các nhà cầm quyền, như chúng ta đã học trong Rô-ma 13:1-7:

1 Mọi linh hồn phải vâng phục các quyền cao hơn {mình}; vì chẳng có quyền nào mà chẳng {đến} bởi Thiên Chúa, các quyền đều bởi Đức Chúa Trời chỉ định.

2 Cho nên, ai chống cự chính quyền tức là đối nghịch với sự sắp xếp của Đức Chúa Trời. Nhưng những kẻ đối nghịch sẽ chuốc lấy án phạt vào mình.

3 Vì những người cai trị không phải là sự khiếp sợ cho những người lành mà là cho những kẻ ác. Người muốn không sợ chính quyền chẳng? Hãy làm điều lành thì người sẽ được khen.

4 Vì người là tôi tớ của Thiên Chúa để làm ích cho người. Nhưng nếu người làm ác thì hãy sợ; vì người mang gươm chẳng phải là vô cớ. Người là tôi tớ của Thiên Chúa, {là} người thi hành hình phạt, giáng cơn giận trên kẻ làm ác.

5 Vậy nên cần phải vâng phục, chẳng phải chỉ bởi cơn giận nhưng cũng bởi lương tâm.

6 Cũng vì vậy mà các anh chị em nộp thuế; vì họ là các tôi tớ của Thiên Chúa, hằng giữ việc ấy.

7 Vậy nên, các anh chị em hãy trả cho mọi người những gì mình thiếu họ: sự nộp thuế cho người thu thuế, sự đóng lệ phí cho người thu lệ phí, sự sợ người đáng sợ, sự kính người đáng kính.

Chúng ta có thể nói lên những cái xấu trong xã hội nhưng chúng ta không định tội, không lên án, không rửa sả, không mắng chửi, không nói những lời tức giận, thô tục về những người phạm những sự ấy; cũng không đem những sự ấy và những người phạm những sự ấy ra làm trò cười. Hãy để cho những người đã được Đức Chúa Trời giao phó thẩm quyền làm trách nhiệm phán xét và định tội họ.

Là con dân Chúa, chúng ta không định tội người thế gian, dù chúng ta có thể công nhận lời nói nào, việc làm nào của họ là xấu, là tội, tức là chúng ta "nhìn trái, biết cây" theo lời Chúa dạy (Ma-thi-ơ 7:15-20). Vì việc định tội người thế gian là việc của Đức Chúa Trời, và Ngài đã giao phó việc ấy cho các nhà cầm quyền. Nhưng chúng ta phải làm việc định tội trong Hội Thánh, và trừ bỏ những kẻ có tội mà không chịu ăn năn ra khỏi Hội Thánh, như Lời Chúa đã truyền trong I Cô-rinh-tô 5:12-13.

Trong ân điển của Đức Chúa Jesus Christ.

Huỳnh Christian Timothy